

Tuulia Savela

NÄYN

Taiteellisen prosessini lähtökohtia ja kuvausta

Kuvataiteen koulutusohjelma
Kuvanveiston suuntautumisvaihtoehto
2012

NÄYN Taiteellisen prosessini lähtökohtia ja kuvausta

Savela, Tuulia
Satakunnan ammattikorkeakoulu
Kuvataiteen koulutusohjelma
Toukokuu 2012
Ohjaaja: Hautala, Päivi-Maria, Velhonoja, Matti
Sivumäärä: 19

Asiasanat: tekstiiliveistokset, käsityöt, prosessit, materiaalit

---

Opinnäytetyöni aiheena on lopputyöni taiteellisen prosessin lähtökohdat ja sen kuvaus. Tavoitteenani on pohtia taiteen ja käsityön eroja oman työskentelyni kannalta. Kerron kolmesta aiemmin opiskeluaikana valmistuneesta teoksesta, sekä lopputyöstäni; tekstiiliveistoksesta ”Näyn.”

SEEN The basis and description of my artistic process
Savela, Tuulia
Satakunta University of Applied Sciences
Degree Programme in Fine Arts
May, 2012
Supervisor: Hautala, Päivi-Maria, Velhonoja Matti
Number of pages:19

Keywords: textile sculptures, handcraft, process, materials

The subject of my thesis is the basis of my artistic process. My aim was to consider the differences between art and handcraft based on my own work. I tell about three previous sculptures and my graduation work; textile sculpture "Seen."

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	5
2	ALUKSI.....	5
3	TEKEMISENI LÄHTÖKOHTIA.....	6
3.1	Taiteellisen teoksen ja käsityön ero.....	6
3.2	Taiteilijana ja käsityöläisenä toimimisen erot ja yhtäläisyydet.....	6
3.3	Käsityöläisyys omassa työskentelyssäni.....	7
3.4	Taideteos käyttöesine vai artefakti.....	7
3.5	Materiaalivalinnat ja taideteoksen uskottavuus	7
4	MATERIAALIKOKEILUJA.....	8
4.1	Arkimekkoni.....	8
4.2	Yritys hyvä kymmenen.....	9
4.3	Remains.....	11
5	TAITEELLINEN OPINNÄYTETYÖPROSESSINI.....	12
5.1	Idea.....	12
5.2	Suunnittelua ja luonnoksia.....	12
5.3	Runko.....	12
5.4	Loimi.....	13
5.5	Punonta.....	13
5.6	Laahus.....	14
5.7	Näyn.....	16
5.8	Näyttelyn pystytys.....	17
5.9	Kritiikki.....	18
6	LOPUKSI.....	18

1 JOHDANTO

Olen pohtinut mikä erottaa taiteen ja käsityön toisistaan. Mikä on taidetta, taidekäsityötä ja mikä designia? Asian käsittely tuli ajankohtaiseksi saatuaani eräässä kurssikritiikissä palautetta, jossa teokseni taiteellisuus kyseenalaistettiin. Kritiikki oli aiheellinen, ja se sai minut ajattelemaan sitä mitä teen sekä etsimään perustelua sille, miksi käytän juuri näitä tekniikoita ja onko teoksissani riittävästi taiteellista sisältöä erottuakseen käsityöstä.

Pohdin kirjallisessa opinnäytetyössäni vastauksia itselleni asettamiini kysymyksiin taiteen ja käsityön eroista. Avaan myös tekstiiliveistoksen ”Näyn” tekoprosessia ja sen sisältöä, sekä aikaisempien töideni syntytarinaa, jotka ovat johtaneet tämän teoksen prosessiin.

2 ALUKSI

Olen aina nauttinut käsitöiden tekemisestä, siitä miten niiden tekemiseen voi uppoutua. Joillekin se voi olla lähes meditatiivista. Kiireen keskellä on hyvä olla jotain mihin keskittyä. On kiinnostavaa miten voi käyttää mielikuvitustaan niitä suunnitellessa ja tehdessä: miten jotain vanhaa kangasta tai vaatetta voisi vielä hyötykäyttää. Myös se, että saa jotain aikaiseksi on palkitsevaa. Käsitöiden tekeminen vaatii keskittymiskykyä, kun opettelee uuden tekniikan. Se vaatii myös harjoittelua, että oma ”käsiala” löytyy ja jotta lopputulos olisi siistiä. Työ vaatii myös ongelmanratkaisutaitoa, tämän huomasi etenkin lopputyötä tehdessäni.

Pienenä ompelin, kudoin, virkkasin ja kotonani askarreltiin muutenkin paljon. Äitini kutoi mattoja ja leikkasi vanhoista vaatteista kuteita, minä sain yleensä keriä ne. Usein myös istuin kesäisin mummolani rappusilla ja veistelin pienistä puunpalasista mitä mieleeni juolahti.

3 TEKEMISENI LÄHTÖKOHTIA

Esitin itselleni kysymyksiä, joihin vastaamalla ja joiden kautta yritän avata aihetta itselleni.

3.1 Taiteellisen teoksen ja käsityön ero

Mielestäni taiteellisen teoksen erottaa parhaiten käsityöstä sen taiteellinen sisältö, kantaottavuus, esim. politiikkaan, naisen asemaan, eläinrääkkäykseen, ilmastonmuutokseen yms. ja mielipiteen julki tuominen.

Taideteoksen suunnittelu ja valmistamisprosessi voivat olla aikaavievempiä kuin käsityön, ehkä juuri sen takia, että sillä on jokin syvällisempi sanoma ja sisältö, joka on muovattu veistokseksi tai tuotettu kuvaksi vaikkapa grafiikan menetelmin.

Taideteokset, kuten esim. veistokset, voivat olla kooltaan hyvinkin isoja ja vaativat tilaa ympärilleen, jotta niitä voisi tarkastella joka suunnasta.

Käsityö on taidokkaasti toteutettu, visuaalisesti kaunis ja se on käyttöön tarkoitettu, muotoilultaan tarkoituksenmukainen. Taideteos ei välttämättä ole kaunis, vaan se voi olla hyvinkin ruma, järkyttävä tai shokeeraava. Karkeasti rajattuna taide on luovempaa, kun taas käsityö noudattaa enemmän tiettyä kaavaa ja perinteitä.

Taideteokset ovat esillä gallerioissa ja taidemuseoissa. Käsitöitä pidetään ehkä harrastelijamaisina, taideteoksilta vaaditaan ammattimaisuutta. Nykyään ekologisuus ja kierrätysmateriaalit ovat trendikkäitä sekä taiteessa että käsityössä, eivätkä enää edes pelkkä ”trendi”, vaan ekologisuus otetaan huomioon valmistusvaiheissa, materiaalivalinnoissa yms.

Taideteos voi olla taltiointi prosessista tai tapahtuma, joka muuttuu teokseksi vasta kun katsoja kokee sen. Taide on abstraktimpaa kuin käsityö. Taide voi perustua aistihavaintoihin, esim. ääniteokset, valoteokset, ja olla osallistavaa.

3.2 Taiteilijana ja käsityöläisenä toimimisen erot ja yhtäläisyydet

Taiteilija valmistaa töitä näyttelyitä varten, gallerioihin tai suunnittelee teoksen

johonkin julkiseen tilaan. Hän myös saa enemmän töihinsä kohdistuvaa kritiikkiä. Käsityöläinen tekee töitä myyntiin ja käytettäväksi, ei aina uniikkeja vaan myös sarjatuotantona ja mittatilaustöitä. Kummassakin on taloudelliset haasteet, eläkö taiteen tekemisellä tai käsitöitä myymällä? Mielestäni käsityöläisiä ja käsityöläisyyttä kyllä arvostetaan ja on hienoa, että perinteet ja tekniikat siirtyvät sukupolvelta toiselle. Käsityöläisenä on ehkä helpompaa saada tunnettavuutta ja nimeä kuin taiteilijana, ja suomalaista käsityötä ja muotoilua arvostetaan ulkomailla. Ehkä sielläkin markkinoilla käsityöläisen voisi olla helpompi menestyä kuin taiteilijan.

3.3 Käsityöläisyys omassa työskentelyssäni

Käsityöläisyys näkyy materiaalivalinnoissani ja työskentelytavassani, ja olen mielestäni taiteilijana samalla käsityöläinen. Olen käyttänyt mm. virkkausta liittäessäni töiden eri osia yhteen. Omana innoittajana on ollut lähinnä lapsuudessa tekemäni askartelut ja käsityöt sekä äitini ja muiden sukulaisteni tekemät käsityöt.

3.4 Taideteos käyttöesine vai artefakti

Voidaanko teos tulkita vielä taiteeksi jos sillä on jokin käyttötarkoitus? Missä raja kulkee? Esimerkiksi puistoon tai kävelykadulle sijoitettu veistos, joka toimii samalla myös penkkinä säilyy taideteoksena. Voiko vaate olla taideteos? Mietin esimerkin, jossa tekee käyttövaatteen, jonka haluaa olevan samalla taideteos, niin vaate ei itsessään ole taideteos vaan sen pitäminen julkisessa tilassa ja ihmisten kokemus siitä on taidetta. Ja jos sen asettaa galleriaan esille, se on taideteos mutta onko se silloin enää käyttötekstiili?

3.5 Materiaalivalinnat ja taideteoksen uskottavuus

Voiko taideteoksen uskottavuus kärsiä materiaalivalinnasta tai tekotavasta, jolla se on toteutettu? Voinko tehdä teoksen matonkuteista? Halvasta kierrätetystä materiaalista, lumpusta. Onko se riittävän arvokas materiaali näyttelyyn? Onko teos uskottava? Miten teoksen sisältö välittyy, välittykö se nimenomaan paremmin rumasta ja rosoisesta materiaalista?

Meille on koulussa painotettu, että pitäisi olla ammattimainen jo tässä vaiheessa ennen kuin on edes valmistunut kuvataiteilijaksi, ja Kaapelitehtaalle tuleva näyttely on näytönpaikka monellakin tapaa. Mutta onneksi minua rohkaistiin ideassani, että toteuttaisin työni matonkuteista. Ehkä ammattimaisuuteni näkyy siinä, että todella jouduin pohtimaan näitä kysymyksiä ja syitä ja perusteluita niille, miksi haluan valita juuri kyseisen materiaalin, mitä sillä haluan kuvata.

Mutta jos minulta tilattaisiin muotokuva jostain tunnetusta henkilöstä, niin tässä tapauksessa uskottavuuteni varmasti kärsisi, jos toteuttaisin näkemykseni kyseisestä henkilöstä kierrätysmateriaalein.

4 MATERIAALIKOKEILUJA

4.1 Arkimekkoni

Teos ”Arkimekkoni” valmistui Kierrätys- ja luonnonmateriaalit -kurssin aikana. Matonkuteet sain äidiltäni, hän kutoo mattoja ja tekee muitakin käsitöitä. Tein loimen kiertämällä kudetta suuren pahvilaatikon ympärille ja siihen ”kudoin” kuteilla etu- ja takakappaleen erikseen. Punoin kudetta, joka toisen loimikuteen yli ja joka toisen ali. Irrotin kappaleet laatikosta, päättelin ne ja yhdistin ne reunoista solmimalla yhteen. Mekon kudoin kokoiselleni sopivaksi. Sitten tein mekkoon olkaimet palmikoimalla ja ompelin muutaman ruusukkeen helmaan. Työhön kuuluu myös miehen kengät. Ne löysin kirpputorilta.

Teoksen nimeksi tuli ”Arkimekkoni”. Mietin myös nimeä ”Älä kävele mun yli”. Mutta ajattelin että näyttelytilan lattialle asetettu mekko ja sen vierellä olevat kengät avaavat teoksen idean katsojalle jo itsessään. Teoksella halusin kuvata mekon omistajan, naisen, elämää. Hän on parisuhteessa kynnyksimattona. Hänen tahtonsa, toiveidensa ja mielipiteidensä yli kävellään jatkuvasti. Kuteet materiaalina tekevät mekosta rosoisen ja raskaan, joka kuvaa negatiivisia asioita, joita kannamme painavana taakkana. Jokainen eletty päivä ja hetki, ja jokainen koettu tapahtuma on yksi raita mekossa.

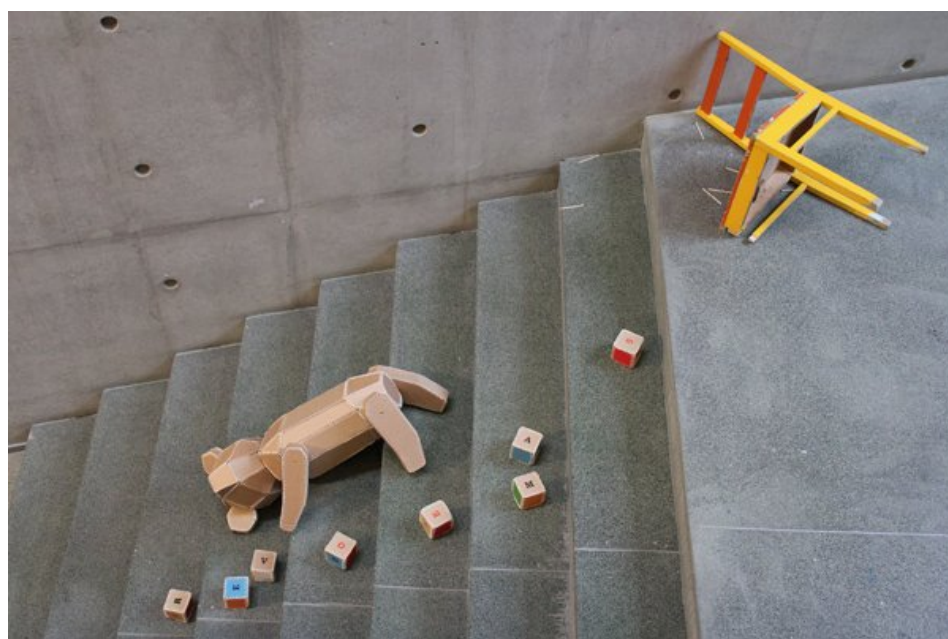
Arkimekkoni

4.2 Yritys hyvä kymmenen

Kun olin pieni äitini opetti minulle miten postikorteista tehdään säilytyslaatikko. Kortit leikattiin ensin neliöiksi, reunat pisteltiin neulalla ja niihin tehtiin ommel neulalla ja langalla ja lopuksi palaset virkattiin yhteen laatikoksi. Halusin hyödyntää samaa tekniikkaa pahviveistöksessäni.

Pahvisista kappaleista olen virkkaamalla koonnut teoksen ”Yritys hyvä kymmenen”. Teokseen kuuluu pahvista tehty nalle ja leikkipalikoita, hylly, tulitikkuaski ja kolmijalkainen tuoli. Hain ruokakaupoista tyhjiä pahvilaatikoita ja leikkasin niistä kappaleet nalleen ja palikoihin. Rei’itin ensin palasten reunat parsinneulalla ja reikiin tein ompeleen, joka kiersi reunusta, sitten yhdistin osat toisiinsa virkkaamalla. Muotoa oli välillä vaikea löytää, kun pyöreät muodot olivatkin nyt kulmikkaita ja muoto koostuu pinnoista. Palikoihin vedostin serigrafialla kirjaimia ja numeroita. Kirjaimista muodostuu teksti Game over.

Teoksen ideana oli, että nalle on noussut tuolille ottaakseen hyllyltä tulitikut sytyttääkseen itsensä palamaan, mutta onkin kaatunut tuolilla (siksi teksti game over). Teoksen nimeksi piti ensin tulla ”Kun kaikki oli pahvia”. Ajattelin, että pahviset palikat ja nalle ovat jonkun lapsen, joka eräänä päivänä tajuaa kasvaneensa aikuiseksi ja kuinka kaikki tuntuu sen jälkeen ”pahvilta”, eikä mikään ole enää niin hauskaa kuin lapsena. Tässä ”game over” tarkoitti leikin loppua. Kun aloin pystyttää teosta näyttelytilaan niin se saikin uuden sisällön ja tarinan.

Yritys hyvä kymmenen

4.3 Remains

Koulun galleriaan tulevaa yhteisnäyttelyämme varten tein teoksen ”Remains” (remains = jäännökset, remain = jäädä jäljelle, säilyä). Leikkasin mustista muovikasseista ja jättesäkeistä pitkiä, kapeita suikaleita ja virkkasin ne pääkallon muotoon. Tueksi kallon sisään laitoin kanaverkkoa, koska muovi ei pysynyt täysin halutussa muodossa vaan lähti itsestään käpristymään.

Teos on muistutuksena siitä, mitä meistä jää jäljelle maapallolle kuoltuamme ja kuinka paljon tuhlaamme luonnonvaroja ja saastutamme. Luin jostain, että muovin hajoaminen luonnossa kestää jopa 500–1000 vuotta. Välimeri on muovijätteiden eniten saastuttama meri. Sen pinnalla ajelehtii n. 2000 muoviesinettä neliökilometriä kohti. Olen nähnyt lehdissä kuvia, joissa on albatrossin tai jonkun muun merilinnun jäännökset. Kuvassa oli linnun luuranko ja sen mahassa olleet muovinkappaleet ja muoviesineet, joita sen elimistö ei ollut pystynyt sulattamaan. Näky oli todella mieleenpainuva ja haluan käsitellä aihetta teoksissani.

Remains

5 TAITEELLINEN OPINNÄYTETYÖPROSESSINI

5.1 Idea

Idea teokseen syntyi aiemman ”Arkimekkoni” -työn innoittamana. Halusin tehdä lopputyönikin matonkuteista, mutta en aluksi uskonut, että se olisi riittävän hyvä ja materiaali sopiva. Niinpä suunnittelin tekeväni jotain muuta. Joulukuussa meillä oli ensimmäinen lopputyön ohjaus, jossa piti esitellä idea teokseen. Kerrottuaani teossuunnitelmani päädyin ideaan, jossa olisin tehnyt pronssisia kaarnalaivoja. Se oli ohjaajani mielestä ideoista mielenkiintoisin ja siitä saisi eniten irti. Mutta kun olin jutellut erään veiston opettajan kanssa, hän sai minut luottamaan ideani toimivuuteen ja että matonkuteet materiaalina on minulle tutumpi, joten kannattaisi toteuttaa teos niillä. Pronssin työstämisestä minulla oli todella vähän kokemusta, joten se olisi ollut liian haastavaa.

5.2 Suunnittelua ja luonnoksia

Idea teokseen oli pyörinyt mielessä jo jonkin aikaa, ja tammikuun alussa aloitin luonnostelun. Tein paljon luonnoksia, kun hain teoksen muotoa ja värimaailmaa. Aluksi suunnittelin, että teos olisi enemmän veistosmaisempi ja pelkistetympi, eikä niinkään pukumainen. Suunnittelin siihen useampia kerroksia, joista nainen on tavallaan kuoriutunut ja luonut nahkaansa uudelleen tullakseen ehjäksi ja omaksi itsekseen, löytänyt itsensä kerrosten alta.

Laahuksia suunnittelin aluksi kaksi. Ne olivat naisen edelliset elämät, joita hän raahasi perässään. Laahukset suunnittelin mattomaisiksi, raskaiksi ja ruman värisiksi.

5.3 Runko

Teoksen runko on maalattua harjaterästä. Sen tein Kurussa vanhempieni luona tammikuun loppupuolella. Isäni auttoi minua, jotta teräs saatiin juuri haluamaani muotoon. Runko onnistui hyvin. Tein ylä- ja alaosan erillisiksi, jotta teoksen kuljettaminen olisi helpompaa. Yläosassa on harjateräksiset tapit jotka voi pujottaa alaosassa oleviin putkiin. Yläosaan laitoin kanaverkkoa tueksi.

5.4 Loimi

Sitten aloin luoda loimea kuteilla. Tein sen ensin alaosaan solmimalla erivärisiä kuteita suoraan runkoon kiinni ja aloin pujottaa kuteita loimeen. Suurimman osan materiaalista sain äitini kudevarastoista. Joukossa on myös joistain omista vanhoista vaatteistani leikattuja kuteita. Lisäksi värjäsin vanhoja lakanoita, jotka sitten leikkasin kuteeksi. Näin sain juuri tietyn väristä kudetta paljon kerralla. Loimen värit vaihtuvat yläosan vaaleista sävyistä (vaaleankeltainen, vaaleanruskea, beige, puuterinvärisen) alaosaan kohti tummemmiksi (ruskea, violetti, viininpunainen, tummansininen, tummanpunainen). Solmin kuteet yhteen ja jätin solmuja näkyviin, sillä tarkoituksena oli, että mekko on yläosasta siistimpi ja alaosa saa olla rosoisempi eikä niin huolitellun näköinen.

Tein työtä Kurussa vanhempieni luona. Jatkuva paikkakunnalta toiseen kulkeminen koulun, oman asunnon ja kotitalon välillä ja tavaroiden pakkaaminen rupesi olemaan raskasta. En myöskään pystynyt keskittymään ja halusin työstä palautetta opiskelukavereilta sekä opettajilta. Tässä vaiheessa olin tosi epävarma työn onnistumisesta ja siitä miten jatkaisin työtä eteenpäin. Helmikuun loppupuolella vein työn Kankaanpäähän ja jatkoin työskentelyä koulussa työhuoneella.

5.5 Punonta

Punoin kudetta loimeen yhden yli, yhden ali. Mekon yläosaan tein siistimpää ja tiiviimpää punosta ja mekon alaosassa tein suurpiirteisemmin ja löysemmällä käsialalla. Työstin ylä- ja alaosaan erillisinä, mikä ei kuitenkaan ollut paras mahdollinen valinta. Silloin ne jäivät toisistaan hiukan irrallisiksi. Olin punonut mekon alaosaan jo aika paljon kun pyysin opettajaani katsomaan työtä. Hän sanoi, että ylä- ja alaosaan muodot eivät sopineet sulavasti yhteen ja hän neuvoi, että laittaisin kanaverkkoa myös alaosaan. Purin kaiken mitä olin siihen mennessä punonut, jotta sain kiinnitettyä kanaverkkoa runkoon. Peitin sen vielä kankaalla, jotta se ei näkyisi kuteiden väleistä. Rupesin punomaan uudelleen. Nyt punos asettui paljon paremmin haluamaani muotoon ja teoksesta tuli yhtenäisempi.

Yläosaan tehdessä minulle ilmeni vielä enemmän ongelmia. Tein yläosaan moneen kertaan uusiksi, ennen kuin sain sen onnistumaan. Aioin ensin jättää korsettiosaan

kuteita roikkumaan, mutta päädyinkin tekemään punoksesta sileän ja tasaisen kauttaaltaan. Minun piti ratkaista myös, millä peitän korsettiosan nurjanpuolen, joka oli epäsiistin näköinen. Siinä näkyi tukiverkko ja solmuja. Ensin ajattelin että vuoritan sen kankaalla, mutta se ei kuitenkaan näyttänyt hyvältä. Sitten tein sisäpuolenkin punomalla. Se oli aikaavievää ja hankalaa, koska kädet olivat hankalassa asennossa.

Välillä kävin kirpputoreilla kiertelemässä, että löysin työhön juuri sopivaa kangasta ja jouduin leikkaamaan lisää kudetta. Yläosa vaati jotain ”hienompaa” ja ohuempaa kangasta. Värjäsin myös lisää lakanoita. Kudetta meni teokseen yllättävän paljon.

5.6 Laahus

Laahuksesta suunnittelin ensin kaksiosaisen ja että se olisi mattomainen, rosoinen ja raskas. Ongelmana oli kuinka saisin laahuksen punottua. Tein vanhoista kiilakehyksistä kehikon, johon tein erikseen loimen laahukselle. Kudoin laahusta jonkin verran, mutta kun sovitin sitä mekkoon totesin ettei se sopinut siihen. Purin aikaansaannokseni ja aloitin kutomisen alusta. Mutta vain todetakseni taas, ettei laahus sopinut mekkoon ja kokonaisuus ei näyttänyt toimivalta. Lopulta solmin laahukseen vain irrallisia kuteita. Tuntui, että se sopi teokseen paremmin, että kuteet kulkivat vapaasti, ilman, että niitä olisi punottu yhteen.

Laahus alkaa mekon alaosan värisenä. Värit tummuvat loppua kohden ja muuttuvat lopulta mustaksi. Mietin myös minkä muotoisen laahuksen tekisin. Tulisiko siitä maton muotoinen, levenevä vai kapeneva ja minkä mittainen olisi sopiva? Pakkasin matonkuteita Kaapelitehtaalle mukaan. Saatoin vasta siellä viimeistellä laahuksen. Paikan päällä oli helpompi saada laahuksesta oikean mittainen ja näyttelytilaan sopiva.

Viimeistely laahus

5.7 Näyn

Nimeä pohtiessani mietin erilaisia sanaleikkejä, mitä matonkuteista voisi tulla mieleen ja mihin suuntaan se olisi teoksen sisältöä vienyt.

”Keräytyä ” viittaisi matonkudekerään ja asioiden kerääntymiseen ja kasautumiseen. ”Kudos”, voisi viitata kudottuun kudokseen ja arpikudokseen. ”Luomistyö” sopisi siihen kuinka hahmo luo nahkaansa ja loimi myös ”luodaan”.

Päädyin kuitenkin nimeen ”Näyn”. Teoksen naishahmo on kohonnut lattialta ylvääksi ja vaatimattomasta, näkymättömästä näkyväksi. Alkuperäisessä ideassa hän ei enää ole matto, jota tallataan vaan hän on vahva ja löytänyt oman paikkansa. Nimi on peräisin sanonnasta, jonka olen kuullut, ”Naisen tulee näkyä, ei kuulua”. Päätin lyhentää nimen muotoon ”Näyn.”

Näyn

5.8 Näyttelyn pystytys

Asetin työni ennalta suunniteltuun paikkaan Kaapelitehtaan Puristamon ja Valssaamon näyttelytiloissa. Teos sijoitettiin Valssaamon puolelle. Se näkyy heti oviaukosta, kun siirrytään tilasta toiseen. Teos sopi tilaan hyvin ja moni sanoikin, että teos otti tilan haltuun. Koska teoksen teemana oli oman paikan löytäminen ja näkyminen ja näkyväksi tuleminen, niin tämä kommentti tuki sitä ajatusta.

Viikko Kaapelitehtaalla oli yllättävän raskas, mutta samalla myös opin paljon. Tilanne oli minulle uusi, koska en ole ennen ollut pystyttämässä noin isoa näyttelyä. Paikka oli outo. Yhteistyö muiden kanssa oli vaativaa. Välillä voi olla vaikeaa sovittaa yhteen erilaisia näkemyksiä asioista. Piti vielä muistaa paljon asioita, jotka pitää hoitaa ennen näyttelyn avajaisia. Kaikki nämä veivät yllättävän paljon voimia. Mutta nyt tiedän paljon asioita näyttelyn ripustamisesta ja järjestämisestä, joita osaan tulevaisuudessa vastaavassa tilanteessa ottaa huomioon.

Näyttelyn pystytystä Kaapelitehtaalla

5.9 Kritiikki

Palaute oli kannustavaa ja tavallaan palasi siihen, mistä kaikki oli lähtenyt, eli käsityöstä. Mutta minun olisi pitänyt luottaa itseeni ja toteuttaa alkuperäinen suunnitelmani, jossa laahus on mattomainen ja liittää miehen kengät osaksi työtä. Nyt teos ei avautunut ulkopuolisille sellaisena kuin olin sen tarkoittanut. Kriitikot myös ehdottivat, että ”Arkimekkoni” -teos olisi voinut olla mukana. Se olisi avannut työn ideaa, ja sitä mistä kaikki on lähtenyt liikkeelle.

Itsestä tuntui, että prosessi oli itselle opettavainen, ja työ kehittynyt eteenpäin. Alkuperäinen ajatus ja teoksen sisältö hävisivät, kun työstä karsiutui elementtejä pois. Kriitikot sanoivat, että kun työtä on tehnyt ”viimeiseen asti”, ei siihen ole saanut etäisyyttä ja sitä on koko ajan tarkastellut niin läheltä, ettei osaa ajatella miten katsojat teoksen näkevät ja ymmärtävät. Itselle teoksen sisältö on ollut koko ajan itsestään selvä ja olen yrittänyt, ettei lopputuloksesta tulisi liian alleviivaava.

6 LOPUKSI

Aluksi minun piti kirjoittaa enemmän taiteen ja käsityön eroista, mutta en saanut aiheesta riittävästi tekstiä aikaiseksi. Tuntui, etten päässyt kirjoittamisessa eteenpäin, vaikka aihe minua kiinnostikin. Sen takia päätin lisätä oman pohdinnan osuutta ja omien töiden tarkastelua. Taidekäsityön, käsityön ja taiteen erot ja yhtäläisyydet ovat mielenkiintoinen aihe. Totesin että minun ei tarvitse selitellä, miksi haluan tehdä niin kuin teen. Pidän itseäni myös käsityöläisenä, en puhtaasti kuvataiteilijana. Riittää, kun olen perustellut sen itselleni.

Taiteen ja käsityön eroa ei tarvitse löytää, eikä määritellä, koska raja on niin häilyväinen eikä voi tarkalleen sanoa missä se kulkee. Kuvataiteilijana voin tehdä mitä haluan ja miten haluan, jos se vain kuvastaa parhaiten minua itseäni ja mitä haluan teoksellani ilmaista. Voin kuljettaa käsityötä kuvataiteen rinnalla, niitä yhdistäen. Ajattelin, että omista töistäni osaan kertoa paremmin, ne ovat minua lähellä ja osa minua ja ne kuvastavat omia kokemuksiani ja tapahtumia. Näyttelyn

pystytys Kaapelitehtaalla, kriitikoiden arvioinnit ja mielipiteet saivat lopputyön tekoprosessin ikään kuin päätökseen, vaikka jatkankin vielä saman teeman parissa ja samaa materiaalia käyttäen. Saamani palaute tuntui hyvältä ja nyt on hyvä jatkaa työskentelyä eteenpäin. Ja teosteni naishahmo tulee lopullisesti irtautumaan räsymaton roolistaan.